

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
виносить: в Австрії:
на цілий рік . . . . . 24 К
на пів року . . . . . 12 К
на четвер року . . . . . 6 К
на місяць . . . . . 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що субота 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш,
бо руки ми серце і віра руска“. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Наріканя.

Нераз чуємо наріканя зі сторони національно-демократичної партії, що ми підриваємо її повагу, хоті на се не маємо ані часу, ані охоти. Кожде слово критики з нашої сторони беруть національні демократи за підривання свого становища, а за те всікі їді заміти, дуже обильно ширені по радикальних часописах, національні демократи збувають безпрімірним мовчанням.

А не бачуть они сего, що хиба ніхто так не підриває її поваги і значіння, як їх власні люди. Пустять в „Ділі“ радикальні вісенітніці про віру, підорвут собі повагу серед духовенства, яке головно матеріально „Діло“ підтримує, а оціля ще й оден з авторів тих дурниць кликне собі: „Не піду до Каноси, hier stehe ich und kann nicht anders“ — і все в порядку. До Каноси ходили не такі люди, але що то шкодить написати вісенітніці, зробити себе великим чоловіком, сплюгавити епіхію, а рівночасно писати за гроши в органі, що нараз став дуже клерикальним... Нієг stehe ich und kann nicht anders!... (З брошюри М. Лозинського: Духовенство і національна культура).

Або возьмім іншу справу. Рішилися національні демократи злобувати Лемківщину, оповиту православ'ям і Московчиною. Гадка гарна і велика! Післано цілий ряд агітаторів. Чи був з них вдоволений проф. Залозецький і кількою они коштували? — це знаємо. І один з них лишає ся на терені, починає видавати часопис, а кінчиць свою „роботу“ тим, що на улиці побиває загальнюю поважаного чоловіка. Панове, до чистої справи не треба палочників! Таке оружя достойне авторів пашквілю „Wiz ta perewiz“, але не-

гідне народної справи! Справді бідна та Лемківщина, коли в сей спосіб ширить ся на ній... „культура“. Се огидне, хоч може дехто не в силі сего зрозуміти! Се плюгаве! Людий треба плати на агітацію, а не палочників. Має повну рацию „Прикарпатська Русь“, коли перестерігає своїх сторонників перед таким здачінням, перед такою „культурою“...

Як нещасливими в доборі агітаторів є національні демократи, про се сквідичить діл, прислано нам з провінції. Розходилося віча в справі виборчої реформи. Розіслано цілий ряд агітаторів, головно студентів університета, які мали промовляти на вічах. В одну місцевість вислано на прихапці студентів, з пересвідчення соціалістами.

Віче відбувалося в селі. Старший віком священик сам виїхав на зеліанцю по гостя-бесідника зі Львова, завіз его домів, угостили, як Бог приказав, ще й тоаст на его честь підніс.

Після достатного обіду завів священик бесідника на віче та почув таке, що лише здвигнув плечима.

„Люди, кричав спроваджений зі Львова бесідник, таких вибираєте до сойму послів, що знають вашу християність і працю! Ось, ви працюєте, орете, жнете, а ваші піп тілько ходить та придавляє ся... Або ваші дочки працюють гірко в полі, носять на коромеслах воду а паннунці єгомосця грають на фортепіані. А чи не могли бы они взяти коромесла?... Не слухайте попа!...“ і т. п.

Серед селян, які досі рідним батьком, чи братом дійсно примірного священика вважали, засіяно педовів. Понесли ся на вічу о-клики неприхильні для Церкви і Божого служби, що поверх 40 літ вів свою громаду з користю для Церкви і народної справи... Священик незбитий з толку сказав: „Добре, мої лю-

ди, я піду з вами орати, сіяти, волочити, я роботи не бою ся, бо я господарська дитина. Ale who pide todí do horogo za мене?“

— „Егомость“ — крикнув відчужнійший

— „Діти мої, як то, від плуга, здалеко поля? А чи відорвете ся від роботи, як її скінчити треба? Ні, діточка, щось оно не так!“

— Правда! — відповіли розважливі, але зерно недовірія посіяно. Вдруге заміські руського посла будуть в тім селі збирати голоса всякі Зааранські... Тай поки житя старенької священика — то національного агітатора-бесідника він, певно, більше до себе на віче не запросить...

І чи не красще було виждати в вічес, доки не найде ся розумійший бесідник, чим віддавати справу в руки людей, що де лише стануть, несуть за собою руїну? I пошо тут наріканя, пошо підозрівання людей, яким навіть не снило ся підкупувати становище національних демократів?

Допись з Дрогобиччини.

(Конечність праці в Дрогобиччині. Вибори громадські в Дрогобичі. Байрат. Радикали і соціалісти-Дашинські в Дрогобичі. Польщені школі. Отворене польської школи в Губичах а жовчанка патріотів. Недостача катехизів. Січ і кримінал в Самборі. Соціалізм погноем для Польщі. Брошурки о. Бачинського. Задачі соціалістичної банди. Кацапи стараються о Ріпчиці. Баба агітатором схизми в Губичах. Старезний капелан а Консисторія в Перемишлі).

(Конець).

Першим степенем культури радикально-соціалістичної є виговорювати на попів, на

віру — і сю культуру ширять наші радикали між міщанською молодежю.

Одного міщанського хлопця Валаґу засудив самбірський суд на 4 місяці криміналу і хто винен, що сей молодець і багато інших хлопців і дівчат з „Січи“ стали безбожними і, що в парі з тим йде, морально звихненими може на ціле житє?

Наши радикали, відтак їх червоні товариші в роді Скибіцьких при всіляких забавах опоюють молодіж і ширять свою радикальну культуру. На щастя маленька лиши частина молодежі в членами „Січи“, бо видять, до чого доводить така культура і звичайно та-кими Січовиками гордять поважні люди і сторонять від „Січи“.

Видачи такий сумний стан нашого міщанства в Дрогобичі, єго занепад національний і моральний, гурток здорово думаючих патріотів місцевих і з околиці — продумує, як зарадити лиху і поправити на перед за-недбане міщанство і селянство новіт.

Теперішні патріоти — се моральні трупи, по них не сподівати ся поправи відносин, бо у трупах не родить ся вже ідея праці і організації, а радикали і соціалісти живлять в Дрогобиччині — ведуть нашу суспіль-ність до упадку, а соціалісти такі як Ски-біньський і Вітик як наймити польської партії соціалізм демократів — стають самі і їх при-хильники — погноем для польської ідеї державної навіть у самих менів іх партії, як прим. Дашибінський, котрий прилюдно заявив, що з Вітиком буде йти рука в руку аж до смерті — зваживши отже сей сумний факт, призадумує гурток патріотів повіту — заснувати тут в Дрогобичі організацію християнсько-суспільного сторонництва, котре одно зможе зарадити розкладови наших національних сил *).

такі красні русі коси
его дочки примочили.

„Татку любий, татку милий,
як ти можеш так питати?
що тобі на сьвіті мило,
як мені би не кохати?“ —
Так Селіма говорила,
так словами пригортала,
тай хустинов тонесеньков
личенъко му утирада.

Баша пlesнув у долові:
„Най Киртчалі тут приходить!“
Бо най хто всіма краями,
усіма раями сходить,
то не годен нігде в сьвіті
того мужа надібати,
би так красно, як Киртчалі,
на шездарі знов заграти.

До сьвітлиці уступає
молодець хороший, жвавий:
вус маленький, око каре,
волос красний, кучерявий;
а личенъко таки лудить,
хоч го трошки сядь присіла,
доста того, козак гожий,
аж Туркия ся здуміла.

Тай хотіла шовк-заслону
на личенъко заверечи,
але батько ймис за ручку:
„Ні, не треба, душко, претці!
То невільник, моя руже,
то є живяр мої роти!
як лих хочеш, моя душко,
я го скажу заколоти!“ —

З робітні поета.

(Замітки про Федьковичеві поеми: „Киртчалі“ і „Празник у Такові“).

КИРТЧАЛІ.

(Дальше).

Далі у М. Чайковського:

В широкій сьвітлиці, скарбниці східного богатства, рясне сьвітло ясними потоками пе-реливає ся по золото- і сріблолитих макатах і обдаровує ярким огнем житя пестрі краски перських коверців, кашемірських тифтиків. В альбастрових урнах буряте ся сорбети з ріж-них овочів сходу; дим арабських кадил сте-лить ся легкими смужками по кутах сьвітли-ці і щедро розносить чарівні, розкішні паюші.

На мягких подушках сидить Мегемед ба-ша, а коло него молода Селіма. Баша відкинув заслону з лиця дівчини і широкстою рукою гладить красні щоки, водить по бровах таких як мох і по волосю, що блищить ся кручим відблеском на легкі снідім чолі. Ода-ліски танцюють і співають, евнухи скачуть, брязкати решітками, а за стіною музиканти трублять у янгачарські роги та сурми, тара-банить у кітли. Селіма радує ся; єї око танцює у вірі танцю, єї ухо лакомо хапає голоси му-зиків, а душа росте і впиває ся гучною весе-лостю. Баша не слухає нічого, не дивить ся на ніщо; втопив очі в личку доньки, радує ся єї радостю, живе єї життям.

У Федьковича з того строфи 7. і 8.

У сьвітлиці сьвітла більше,
як у Бога небесами,
а димове ружні-ружні
криють кіри запахами,

А ті кіри злототкані
всю сьвітлицю укривають,
одаліски молоденьки
бандурками пригривають.

В подушечках, у шовкових
сидить баша з над Дунаю,
а Селіма коло него
красна, як та ружа з раю,
мила, як той місяченько,
що тепер лиш в морі змив ся;
сам би Господь чудував ся,
як би був їй придавив ся.

М. Чайковський пише дальше так:
Музика замовкла, танці устали. Мегемед промовив: — Моя гуриско, чи ти любиш звуки шездару? Твоя маті її любила. — I замовкі, а его горде око заплило слезою; хотів її скинути, та не міг. Селіма дрібно рученькою обтерла слезу батька і солодким голо-сом лила потіху у серце: — Який ти добрий, батьку! що ти любиш, се їй я люблю.

Баша розжалобив ся і притулив свої уста до єї чола: — Любі дитинко, таکа була твоя мама. Потім пlesнув у долоні і старий Гаким став перед ним, схиливши чоло до землі. — Нехай приайде Киртчалі з шездаром!

Гаким вийшов і вернув ся небавом з болгарським молодцем. Селіма хотіла закинути заслону на лиці, але Мегемед злегка відкинув її руки: — То слуга.

Хоч він тихо вимовив се слово, однак оно долетіло до уха Киртчалі і як кинджалом запороло по його серці. Глянув дико, гордо і, замісце хапати за струни шездару, мацнув ручку ятагана. Дівчина затриміла з обави, сам баша не міг глянути око в око Бол-

гаринові, спустив чоло в землю і промовив лагіднішим голосом: — Мій молодий наїзднику, задзвені струнами шездару, заспівай болгарську пісню!

Киртчалі не змінив погляду та відповів сухими і докірливими словами: — Ти пан, я слуга; ти кажеш, я мушу слухати. — I не че-чаючи на дальши прикази ударив по струнах шездару. По майстерски перебігав по них пальцями, а гармонійні звуки до звуків люті ся зпід його руки. Слівас стару воєнну пісню Славянів, а она Туркия, дочка гнобителя, — і полюбив її очима і цілим серцем. У чоловіка огністу уяву любов, ненависть, приязнь, пімста, всі чутя такі скоро, як грім по блискавиці, майнули перед его думкою і нагло вдарили в его душу. (Кількананця дальніх рядків про вражене, яке зробило одне на друге, пропускаю).

У Федьковича повстали в того строфи 9-17:

„Пері моя з понад раю,
світле ясний, дочки мила,
чи ти любиш звук шездарі?
твоя маті го любила.“ —
Тай му сльози, ніби перла,
по лицю ся покотили,

НОВИНКИ.

— Календар. В четвер: руско-кат.: Теофілікта прец.; римо-кат.: Венедикта. — В п'ятницю: руско-кат.: 40 Муч.; римо-кат.: Катарини.

— Архікнязь Карло Франц Йосиф в Галичині. З Бялої, де, як ми вчера писали, витали архікнязи Карла Франца Йосифа намісник Галичини і верховні галицькі власти, удався достойний гіст до Вадовиць. Ту повітили їх місцеві як війскові, також духовні і цивільні власти, а також гурток пань. На зелізничнім двірці концертавала оркестра 56. п. піхоти. Ціле місто удекороване. Одушевлене населення не до описання. Архікнязь висловив своє вдоволене із приняття, а архікнязиня випутувала ся навіть про відносини в повіті.

Нині о год. 7:30 рано від'їзджає архікнязь зі своїм південном архікнязиня зелізничним поїздом в дальшу дорогу. Перемарш архікняза через Галичину в прямо триумфальним походом і съідичить знаменито про симпатію, якою тішиться ся ваша Династія у своїх грожан.

— З Коломиї пишуть нам: Минулого тижня відбувалися в Коломиї реколекції для інтелігентів під проводом Василіана о. д-ра Тита Галущинського. Реколекції громадили значне число учасників — переважно пань. Загальний вислід праці о. д-ра Галущинського незвичайно корисний, бо его науки причинилися дуже до піднесення справді побожного духа. В особі о. д-ра Галущинського маємо талановитого й глубоко образованого бесідника, який працює пильно над своїми проповідями й уміє виголосити їх з поясом спокою і поговою. Тому сі реколекції зробили дуже добре вражене, як се видно хоч би з того, що до св. Причастія ставло в неділю до 150 осіб із інтелігентів. От, що значить справді інтелігентний проповідник, що є прадкоє пильно над своїми проповідями. — в—й.

— Шевченковий обхід. уладжений учениками філії академічної гімназії, відбувся вчера вечором в салі "Народного Дому". Можна съміло твердити, що сей вечорок був достойним молодих душ висловом пітизму до Генералії української поезії. Правда, програма не вишикала (Топольницького-Шевченка): "Ой три шляхи", "Хустина", "Огні горять" — річи досить популярні серед галицького українського громадянства), але за те солідно виконана. Антракційну точку концерту становили однак сольно-співи ученика Мих. Голинського. Молоденький баритоніст відспівав: "Минають дні" і "Гетьмані" і дав доказ, що має звучний і сильний голос. З інших точок заслугув на увагу музичний квартет "Муза. Інст. ім. Лисенка". Та й хори випали бездоганно. Концерт попередила съяточна промова проф. Карманського — зазив до праці над собою і в користь ідеалів народу, на яку звернув останніми часами свої очі Захід і вижидав... На кінець треба з сумом ствердити факт, що старша львівська громада прямо збойкотувала сей обхід; сала съвітила майже пусткою. Сего годі назвати національною солідарністю і "горою" симпатію для молодого покоління — ну та й пітизмом для Шевченка..

— Анкета в справі переселення зібралися ся суботу в міністерстві торговлі у Відні. З представниками правительства взяли участь в нарадах: міністер торговлі Реслер, мін. Длугош, шефи секцій Енгель, Матая, Мілер і Рідель і міністерський радник Кавцік, референт тої справи в міністерстві торговлі. Дальше взяли участь в нарадах делікі посли, містопредсідник тов-а ім. св. Рафаїла Дерман і відпоручник руского тов-а еміграційного Івашко. Наряди отворив міністер торговлі Реслер, котрий сказав, що правительство вже здавна займається справою переселення і перевело вже початкові роботи. Предметом анкети не буде та справа взагалі, лише спеціально справа переселення, в чім доторкає она австрійської держави. По промові мін. Длугоша наступили виводи за прошених учасників.

— Палата вельмож збере ся на засіданні дні 28. с. м. На порядку нарад буде: I. читане закона про охорону памятників, II. читане закона о службових контрактах в рільництві і лісництві, III. читане закона о поборюванні заразливих недуг, доповнюючи вибори до комісії.

— До вибору посла в Жидачівщині. З Жидачева пишуть нам: Вибір посла за племінами Русофільські агітатори з ціліми паками "Голосу народу" і повними кишеньми "срібренників" увихають ся по селах, агітуючи завято-

за своїм кандидатом, а проти о. Остапа Нижанковського. Сими днями зіде в повіт посол др. Марков і Марущак, по якого жидачівські кацапи аж до Болехова телеграфували. Також львівський "Другъ" має відкомандерувати кількох силних в кулаці юношів. О. Сеник же лує дуже за втраченим мандатом і колиби не рішучий приказ его верховної влади, підложив бы ногу русофільському кандидатові др. Ів. Гриневецькому. Се говорять найближі приятелі о. Сеника, а дехто згадував ся навіть, що між о. Сеником і русофільською магістратурою у Львові прийшло ізва виборів до не порозуміння так, що аж др. Дудикевич мусів посередині. Д-ра Гриневецького досі ще не бачено в Жидачеві.

— Вибір посла з Жидачівщиною. "Народний Комітет" затвердив на жидачівський округ кандидатуру о. Остапа Нижанковського. Русофіли бачути, що з Гриневецьким він в куті він в двері, мають тимчасово іменувати своїм кандидатом д-ра Савюка з Сянока на те, щоби в останній хвилі поагітувати за Сеником, виходячи з того, "політичного" заложення, що потрафляє ще купити 60 голосів по 50 корон тим більше, що в рублеві валюти ся ціна ще буде низька.

— Галицькі супрації. Краківська "Nowa Reforma" помістила статю про психохігієнію англійських супрації. В сїй статі поклава она натиск на перевагу "старопаненських" живел в англійськім супрації і на слідуюче з сего "невдоволене" не лише з конституції, але й з цілого світу". Автор статі ствердив, що власне Англія в класичному краєм "старих панночок" і що на сїй основі власне тамошній феміністичний рух має сильніші, чим денебудь знаменна, "автимаскулінізму", або ненависті до цілого мужского роду.

У відповідь на сюю статю три жіночі польські товариства: "Краківське тов. рівно-правлення жінок", "Тов. наукової помочи для Польськім Крашевського" та "Політичний комітет рівно-правлення жінок" прислав "Nowa Reforma" крепкий протест починаючи ся від слів: "Заявляємо, що не позовимо безчестити(?) руху, що стремить до здобуття людських прав для жінок".

Найзамініше в закінченні протесту. Зазначено там: "Заявляємо даліше, що жінки в борбі о належні йм права мусять вибирати середники, зрозумілі для противників. Кому не трафляє до пересвідчення петиція, дискусія, стаття, або книжка, до того може промовити аргумент в виді збитої шиби(!), або жмені болота(!), киненої між очі. І тому, хоч ми воліли би, щоби сї останні середники віколо не були в ужитку, вмімо зрозуміти, що англійські жінки взяли ся за них, підвищенні до розпуки опором противників. Рівноож звертаємо увагу, що теперішна борба Англичанок в лише першим пробліском огню загальної борби, яка мусить(!) розгорітися в цілім культурнім світі". Форма єї залежить від противників і т. д."

Славити Бога, що у нас не замітний ще сей понижуючий достоїнство жінки пропагандистичний рух.

— Голод в Росії. Росія знова навіщена голодом, що страшно поширює ся наслідком загального неврохаю в минувшім році. Населене Росії не має вже збіжа, худоби і паші. Та з особлившою скоростю поширює ся голод в околицях Волги і коло Уралю серед Кіргизів і Башкірів. Там дійшло до того, що хліб випікають соломи, січки і землі(!). Природним наслідком голода є зростаюча смертність і самовбивства. Найперше випроводували селяни худобу, однак ізва недостачі паші не багато за неї торгували! 8—10 рублів. Опісля продавали господарства. Як все і всюди, так і ту наживають ся людскою кривдою жідівські півники, що добре вміють використовувати положене. Для заради ліхови підняло ся було російське товариство червоного Хреста збирало датків для голодуючих, однак російське правительство виступило проти приватної почину, хоч і само не дуже то промишляє над нещасливими селянами.

— В справі обманьства з зелізничними білетами доносять в Кракові: В неділю вечером прибув до Кракова з дирекції поліції в Відні правит. радник Штукарт з кількома урядниками, в цілі переведені слідства в справі маніпуляцій, яких доконувано від ряду літ в зелізничними білетами в Кракові і на доочерстніх станицях. Богато осіб в поблизу станиць приїзділо без білетів, або уживано станицях відповідно підроблених білетів. Радн. Штукарт був присутній при відбиранні біла-

тів від подорожників при висіданні з поїзда, причім приловлено двох подорожників з Хшанова, котрі не мали ніяких білетів. На основі дальшого слідства арештовано шістьох зелізничних функціонарів, переважно кондукторів і дверників. Арештовано також п'ятьох зел. функціонарів в Величці і відставлено їх до Krakova. Слідство викриває дуже сенсаційні подробіці, які будуть предметом судової розправи о злочин обманьства проти виновників. Організація ся була широко розгалужена.

Кореспонденційне бюро доносить: До пізньої ночі ведено в поліційнім уряді доходження в справі обманьства з зел. білетами на шляхах Північної зелізниці Відень-Краків-Освенцим і інших. Слідство ствердило, що приватні посередники при участі зтягнених до спілки кондукторів і зел. дверників продавали продаві вже раз білети, яких не перетинали в возах. Рівноож в порозумінню не здернувано осіб, що йшли без білетів, коли они покликавали ся на називиско "Розенбам". Розенбам в Хшанова був іменно начальником цілої спілки, що вела ті маніпуляції. Єго і другого приватного посередника Біененфельда в Кракові арештували поліція також. В мешканю всіх арештованих переведено трусиною, яка видала дуже обильний матеріал. Більша часть арештованих признала ся вже до вини. З рамени міністерства зелізниць береть в слідстві участь інспектор Рівальдін.

— Родина трагедія. В селі Лентовиці недалеко Тарнова 8-літній син віднасія дібр Едв. Іберала застрілив припадково з фльобером свого старшого брата, уч. VI. кл. гімназ. Батько доведений таким нещастям до розпуки, відобразив собі жити.

Оповістки.

— З Коломиї. Звичайні загальні збори товариства "Кружок Українських Дівчат" в Коломиї відбудуться в понеділок дня 25. марта с. р. точно о 4. год. по полуночі в льокали товариства ("Народний Дім" П. пов.) Дневний порядок: 1) Відчитання протоколу з попередніх засідань. 2) Звіт уступаючого виділу. 3) Звіт контрольної комісії. 4) Вибір нового виділу. 5) Зміна статута. 6) Внесення і запи-ти. — Ольга Глушикевич, голова. Мария Капікова, секретарка.

— Генеральну агентуру в Перемишлі при ул. Словакою 29, якою управляє п. Микола Голубінка, утворила "Карпатія" товариство взаємної обезпеки на житті і ренті в різких і незвичайно корисних комбінаціях, уділює по-трібних інформацій, настановлює агентів, а проспект висвільяє на жданів даром.

— З зелізниць. Ц. к. Дирекція зелізниць державних в Станіславові розписує офертову ліцитацію на будову дому адміністраційного і дому на мешкані урядників в Станіславові при ул. Грушевського. Загальні кошти виносять 1,750.000 К. Речинець до вношенні оферти 2. квітня 1912, 12. година в полуночі. Близьких пояснень уділити відділ для консервациї і будови ц. к. Дирекції зел. держ. в Станіславові.

Посмертні + оповістки.

— Петро Скобельський, проф. війської гімназії у Львові, помер вночі в понеділка від вторник нагло на удар серця в 64. році життя. Покійник по укінченю студій (богословських і філософічних) був якісний час урядником університетської бібліотеки у Відні, а переселившись до Львова редагував через кілька літ "Зорю". Хоч в прилюднім житті мало брав діяльної участі, однак за те трохи відомий, що підмогав народну працю. Покійник був знатком в області геральдика і палеонтології. Похорон відбувався ся після В. с. п.!

Наука, уміність і письменництво.

Aleksander Barwiński, Dzieje powszechnie dla seminarystów nauczycielskich. Część II. (Dzieje nowożytnie), Lwów 1912, Nakładem c. k. wydawnictwa książek szkolnych w Namiestnictwie. Cena 2 K 80 h. str. VIII+208+XLVIII. (opravnego примірника).

Під таким наголовком появився недавно учебник одобреній ц. к. Радою шк. кр. для II. року учит. семінарій (історію викладають

в учит. семінаріях польською мовою). Від часу створення не мали учит. семінарії учебника до всесвіту. історії написаного з оглядом на окремі потреби сіх школ, отже ся книжка виповняє дотеперішню прогалину в шкільнім письменництві учит. семінарії. Лишаючи оцінку сїї книжки заводовим часописам, вазначимо лише, що щодо зверхнього вигляду видане велими старання, украсене добірними і гарно виконаними ілюстраціями (на 3-х аркушах). З нашого становища важне ся видане тим що автор подав також події з рідкої історії, о скілько на се позволяє вузкі рамки всесвітньої історії, предм етова і в ширші обсями, як се буває в інших того рода підручниках, а тим способом і польська молодіж буде могла ліпше обізнанити ся з минувшиною руского народа, як з дотеперішніх учебників в польській мові, а се особливо з оглядом на будучих учителів має свою вагу. Так само між ілюстраціями находимо визначні рускі личності дієві і памятники нашої культури.

Того ж автора Dzieje powszechnie Część I (starożytnie i średniowieczne) появili się в 1910 р. накладом сего ж видавництва, одобрені ц. к. Радою шк. кр. до ужитку в учительських семінаріях і обіймають стор. VIII+240+XLVIII, ціна 3 корони в оправі, а містять також 3 аркуші ілюстрацій.

В історії серед. віків і в ілюстрованій часті узгляднів автор також нашу минувшину. Можна би бажати, щоби сї підручники появилися в рускім перекладі, а тим способом і в приват. учительських руских семінаріях, де історію викладають рускою мовою, могла наша молодіж користувати ся книжками у

Матеріали до зносин галицьких москвиців

3 Росію.

(Дальше).

Для открытия сего счета мы передаемъ Вамъ согласно Вашему желанию въ Direction der Disconto Gesellschaft въ Берлинѣ, шесть сотъ тысячъ марокъ (600.000) и сообщить Вамъ счетъ всѣхъ расходовъ по сemu переводу, которой будетъ сдѣланъ черезъ посредство С. Петербургскаго Международнаго коммерческаго Банка, и Вы поставите сию сумму въ кредитныхъ рубляхъ въ Credit нашего текущаго счета у Васъ, причемъ совершивъ сей переводъ, немедленно по получению Вашего согласия на всѣ выше приведенные условия. — Равнымъ образомъ мы изъявляемъ согласие на то, чтобы Вы уплачивали за нашъ счетъ купоны отъ нашихъ акций а равно и акции вышедшия въ тиражъ списывая подлежащія сумы съ нашего текущаго счета и руководствуясь при этомъ прилагаемыми правилами (L. S.) И. А. Вишнеградскій с. р. Краско с. р. И. Сущовскій с. р. А. Сорокинъ начальникъ счетного отдѣленія с. р.

IV.

Правила оплаты купоновъ отъ акций а равно и вышедшихъ въ тиражъ акций Общества Юго Западныхъ Желѣзныхъ Дорогъ.

1) Проценты по акциямъ Общества Юго-западныхъ дорогъ уплачиваются два раза въ годъ: 1-о января и 1-о июля старого стиля; 2) За каждый процентный купонъ уплачивается 2 рб. 50 коп. кредитными, за дивидендный же купонъ N-1 р. 43 коп. кредитными. 3) Вышедшия въ тиражъ акции оплачиваются черезъ два мѣсяца со дня тиража а именно: 1-о января и 1-о июля ст. ст. 4) За каждую вышедшую въ тиражъ акцию уплачивается сто рс. кредитными. 5) При акцияхъ вышедшихъ въ тиражъ 1-о Ноября и подле-

жашихъ сплатъ 1-о января слѣдующаго года должны находиться всѣ купоны начиная съ купона на срокъ 1-о Іюля того же года; при акціяхъ же вышедшихъ въ тиражъ 1-о мая и подлежащихъ оплатѣ 1-о Іюля, должны находиться всѣ купоны, начиная съ купона на срокъ 1-о января слѣдующаго года. За каждый недостающій купонъ удерживается 2 рс 50 кп. кредитными. 6) Во замѣнѣ акцій вышедшихъ въ тиражъ, выдаются дивиденды акціи, для оплаты коихъ установленныхъ гербовымъ сборомъ съ акционеровъ взыскивается по 60 кп. за каждую акцію въ 100 рубл. — Примѣчаніе. Гербовый сборъ удерживается при самой уплатѣ вышедшихъ въ тиражъ акций изъ ихъ стоимости. 7) Оплачеными купонами и акціями немедленно по ихъ уплатѣ пробиваются. 8) О суммѣ уплаченной въ теченію дня по купонамъ и акціямъ на другой день банкомъ сообщается Правленію Общества Юго-западныхъ Желѣзныхъ дорогъ съ указаніемъ номеровъ купоновъ; самые же купоны и акціи высчитываются Правленію два раза въ мѣсяцъ 1-о и 15-о чиселъ въ заказныхъ письмахъ или посыпкахъ, причемъ почтовые расходы относятся на счетъ Правленія. 9) За услуги по уплатамъ банкомъ купоновъ и акцій Правленіе уплачиваетъ банку — 1/8% съ уплаченной суммой — А. Сорокинъ с. р. Начальникъ счетного отдѣленія.

Правленіе Общества Юго-западныхъ Желѣзныхъ дорогъ. Счетное Отдѣленіе. 16. октября 1884 г. № 1557.

Въ Общее Землемѣрческое кредитное Учрежденіе въ Лембергѣ. — Симъ имѣмъ честь увѣдомить, что за полученіемъ отъ Вашего уполномоченнаго Г. З., согласія на предложенія Правленіемъ въ письмѣ отъ 16 октября условія, мы разпорядились перевести въ Ваше распоряженіе въ Берлинѣ въ Direction der Disconto-Gesellschaft сумму въ 600.000 марокъ (шесть сотъ тысячъ марокъ) о получении которой покорно просимъ увѣдомить съ

присовокупленіемъ Вашего согласія на всѣ изложенные въ письмѣ Правленія отъ 16 октября условія и ст. прописаніемъ самыхъ словъ. Сумму въ кредитныхъ рубляхъ, которую Вы должны будете поставить въ кредитъ нашего текущаго счета у Васъ а ровно и день, коимъ она должна быть записана мы сообщимъ Вамъ дополнительно по полученіи счета отъ международнаго коммерческаго банка по переводу сихъ денегъ. Предѣдатель: И. Вишнеградскій с. р. Начальникъ счетного отдѣленія А. Сорокинъ с. р.

Лаходится ли въ которомъ изъ повышшихъ актовъ хотябы на одномъ мѣстѣ и ма о Наумовича яко дѣйствующаго въ той спраѣ? О томъ можно переконатися также изъ актовъ находящихъ въ Дирекціи въ оригиналахъ.

По переведенію ассигнатъ на 600.000 марокъ черезъ Берлинѣ для заведенія и упорядкованія дѣла съ Предѣдателемъ Общества и Правленію Юго-западныхъ Желѣзныхъ дорогъ съ указаниемъ номеровъ купоновъ; самые же купоны и акціи высчитываются Правленію два раза въ мѣсяцъ 1-о и 15-о чиселъ въ заказныхъ письмахъ или посыпкахъ, причемъ почтовые расходы относятся на счетъ Правленія. 9) За услуги по уплатамъ банкомъ купоновъ и акцій Правленіе уплачиваетъ банку — 1/8% съ уплаченной суммой — А. Сорокинъ с. р. Начальникъ счетного отдѣленія.

сударственной контрольной паалты и Ивана А Вишнеградского съ рукъ которого получилъ я выше упомянутіи документа и отрученое письмо къ начальнику Юго-западныхъ Желѣзныхъ дорогъ въ Киевѣ, г. Сергію Юліевичу Витте.

Послѣ того удался я въ дорогу на Москву такъ якъ имѣлъ по порученію министра финансовъ свидатися еще съ И. С. Аксаковимъ и передати ему письмо министра. И. С. Аксаковъ не посѣдался въ радости по поводу удачи выхлопотанія займа и еще больше подивляясь мой помыслъ спровадженія дѣла на дорогу коммерческую которая по его выражению была единствено въесьма искусственно обдумано и зижиткоано яко средство въ такъ наглои потребѣ, пріобрѣтенія легко и доволно скоро импонющей суммы грошей точно въ минуту найвишой нужды приспѣвшихъ. — Тотъ чловѣкъ довольно видныи и уважаемый въ общѣ въ Россію при томъ директоръ московскаго купеческаго банка и другъ лицъ въ высокихъ сферахъ правительственныхъ въ Россії, понялъ мене и заявилъ полнѣшую признательность и при слезномъ разращающио желалъ счастія маѣ и нашему Заведенію — Но якоежъ страшное розчарованіе встрѣтило мене по поворотѣ съ такъ далекой и помишелльной дороги, когда явился я въ Дирекцію во Львовѣ и передалъ въ руки г. д-ра Добрянского актъ выше сказаного договора. Мене и актъ эти руки моихъ принялъ чрезвычайно зімно, и вынужденно только выголосиль г. д-ръ Добрянскій памятнія пока жизни для мене слова: „дякую Вамъ за вѣдомостъ“ и на томъ кончилось. Я замѣтилъ что тутъ затѣяно противу маѣ якіи то злобніи интриги и вражіи пляны, но гдѣ было на разѣ оріентоватися.

(Дальше буде).

Патентовані софи,

канапи, фотелі до спання і меблеві обити має на складѣ у великомъ виборі — також на ділі сплати

Жаніцер Куревскій

Львів, Скарбівська 5. (1—10)

ДЯК жонатий або і безженній, маючий хоч сякий такий особистій маєток, чоловік чесній, ретельний а умній, розуміючий свій фах належито а то ірмольгіон і устав церковний, уміючий грата на фігармонії і ноти, фігурові, вести хор і учти церковних пісень, з добрим голосом, обізваний із акцією християнською громаді, вайде службу за відповідною заплатою. Фахово обізнаний із діловоством касовим, спілкам, писаркою громадскою, агенцію „Дністра“ і торговлею найдуть відповідний побічний заробок а при зголосіві будуть мати першенистю. Гр. катол. Уряд пароха. Ясенів пільний, п. Городенка 4-км. о. Глия Клива.

Пошукує ся від Проводів рутинованою дяка въ добрими съвідоцтвами, добрим голосом і обовязкомъ держати під泱ачого. Зголосія до Уряду парохіяльного въ Переволоці п. Бучач. (1—4)

Ц. К. НАДВОРНІ ДОСТАВЦІ

П. ЛЯДШТЕТТЕР і СИНИ

МОДНІ ТОВАРИ

львів

ул. Академічна ч. 10.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ р. 1895 на підставі закона о створишеннях в р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілео Товариства в удилюване кредиту своїм членам рільникам обезпечено в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без пострученя податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полуночі.

Кonto в Шадиці поштовій ч. 35.527.

Кonto жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 3,468.296.—

Уділи членські К 341.275.—

Позички уділені К 3,916.577.—

Канцелярії Товариства отворені перед полуночю.

3 губличної ліцитації, походячі нові меблі продаються ся по слідуючих цінах: Сецесійний крієні К 45, отомана К 26, шафи К 30, спальня К 190 їдальнія К 140, столи К 9, уладження кавалерескої кімнати К 120, плюшеві сальони К 90, магонізовани сальони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, крідесів, канап, столиков, занавіс і фіраноз. — ДОРОТЕУМ ул. Ліндо 7 (бічна Коперника). Позові з провінцію листовне.

УВАГА! Наше підприємство купує і посередині в продажі меблі в приватних домів, в конкурсних і спадкових мас — прямія усю обстанову до переходів. (14—3)

Перша найбільша 25 покоїв богато заошторена

Вже час

Замовляти в

народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К. за гект. franco Львів

Герцеговинські по 110 К " " "

Гегелійські по 120 К " " "

Самородні по 132 К " " "

Самородні (Special) по 160 К за гект.

При замовленнях вище гект. ціна висша

і то: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленнях вище 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар. Торг. Страй“ приймають до двох місяців на вад по ціні нечисленій. (10—15)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

!!! Купуйте !!!

одобреній Радою шкільною краевою і відданий накладомъ Видавництва Чина св. Василия В. в Жовкві підручник

д-ра Богдана Барвінського п. з. „Оповідання

з рідної історії“.

Підручник обінмає 190 сторін тексту XXXVI сторін ілюстрацій (числомъ 58) на кревдові папері і 2 макпи. В гарній полотняній оправі коштує всього 2 К 20 с.

Сей підручник в піршім підручникою рідної історії для руских середніх шкіл і дав шкільній молодежі в переворотний образ нашої бувальщиної. Писаний так, що надає ся не лише для учнів і класів середніх шкіл, але при недостачі іншого підручника для учнів і вищих класів, для руских виділових шкіл, для семінарій і ліцеїв та до кваліфікаційних іспитів на народніх і виділових учителів.

Надає ся він до науки в дівочих та хлопчиць бурсах і інститутах, а і зза своєї приступності також для наших читалень, для селян і міщан. З хісном може повчити ся з него нашої історії й конждий освічений Русин.

Що не має часу розчитувати ся в обемистих книжках.

У Львові набувати можна в „Книгарні Наук. Товариства ім Шевченка“, Ринок 10.

Др. Богдан Барвінський:

Зізд галицького князя Данила з угорським королем Беле IV. в Прешбурзі 1250 р. історично-критична аналіза. Львів 1901. мала 8° ст. 18. — Ціна 10 сot.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Литовсько-руський. Історична монографія. Жовква 1905 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 K.

Прешбурзький зізд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причинок до історії великого австрійського бевкоролів). Львів 1903. 8° ст. 27. — Ціна 30 с.

Zygmunt Kiejstutowicz, księże starodubski. Lwów 1906. 8° st. 28. — Ціна 50 c.

Історичні причини. Розвідки, замітки і матеріали до історії України-Русі. І. Жовква 1908 мал. 8° ст. 170. — Ціна 2 K.

Bogurodzicza dzewicza a історичні висновки д-ра Шцурата. (В інтересі історичні права). Lwów 1906. мала 8° st. 41. — Ціна 20 c.

Історичний розвід імені українсько-руського народу. Lwów 1909, мал. 8° st. 41. — Ціна на 40 c.

Історичні причини і т. д. II. Lwów 1909 mal. 8° st. X+94. — Ціна 1 K 50 c.

Оповідання з рідної історії. Жовква 1911 8